

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

25 juni 1998

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de euro

VERSLAG

**namens de Commissie voor Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Paul Dumez**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden : de heren Leo Cannaerts, Johan De Roo, Peter Desmet, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor ;

de heren André Denys, Stefaan Platteau, Mandus Verlinden ;

de heren Gilbert Bossuyt, Norbert De Batselier, Carlos Lisabeth ;

de heren Herman De Reuse, Christian Verougstraete ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heren Carl Decaluwé, Leo Delcroix, Paul Deprez, Paul Dumez, Johan Weyts ;

de heren Louis Bril, Leo Goovaerts, Didier Ramoudt ;

de heren André Kenzeler, René Swinnen, Peter Vanvelthoven ;

de heren Joris Van Hauthem, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1064 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie voor Financiën en Begroting onderzocht op 18 juni 1998 het ontwerp van decreet betreffende de euro (Stuk 1064 (1997-1998) - Nr. 1).

I. ALGEMENE BESPREKING

I.A. Toelichting door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Nog 197 dagen en de euro is een feit. Op die dag - 1 januari 1999 - zal de vastlegging van de definitieve en onomkeerbare koers gebeuren voor de conversie van de nationale munten in euro. Ook ons land en onze munt is erbij. Dat is geen evidentie maar de bekroning van een jarenlang orthodox financieel en budgettair beleid.

Het scenario dat is voorzien voor de invoering van de euro kent een gefaseerd verloop. Inderdaad zal het gebruik van de nationale munten niet met één slag worden weggeveegd. Vanaf 1 januari 1999 breekt een overgangsperiode aan, die ten laatste op 31 december 2001 zal aflopen.

In deze overgangsperiode zullen de bankbiljetten en muntstukken in Belgische frank nog steeds als betaalmiddel gelden, maar de nationale munteenheid zal als niet-decimale monetaire uitdrukking van de euro worden gebruikt. Pas bij het aanbrenken van de definitieve fase zal de nationale munt worden vervangen door de euro.

Het sleutelbeginsel van deze overgangsperiode is "no prohibition, no compulsion" of geen verbod, geen verplichting. Dit betekent dat ondernemingen en particulieren niet kunnen gedwongen worden de euro te gebruiken, maar evenmin kunnen verboden worden dit te doen.

Een dergelijk principe kan echter zonder een goede voorbereiding of bij gebrek aan duidelijke spelregels uitmonden in een chaos. Een chaos niet alleen tussen de ondernemingen en particulieren onderling, maar ook tussen deze particulieren en ondernemingen enerzijds en de overheidsbesturen anderzijds.

De invoering van de euro zal immers ook een serieuze inspanning vragen, niet alleen voor de burger die via allerlei reclameboodschappen alvast

even kan oefenen, maar ook voor onze overheidsbesturen.

De vervanging van de nationale munt door de euro in de overheidsbesturen zal dan ook heel wat aanpassingen vragen. Om deze aanpassingen te coördineren keurde de federale regering in augustus 1996 een nationaal overgangsplan goed.

Het nationaal overgangsplan slaat voornamelijk op de fiscale administraties en de sociale administraties. De Vlaamse Gemeenschap bezit daarentegen vooral allocatieve functies. De Vlaamse overheid dient hieraan evenwel nog verder haar eigen invulling te geven. Wat dan ook de bedoeling is van dit decreet. In dit ontwerp van decreet wordt bepaald in welke gevallen en op welke wijze het gebruik van de euro ten opzichte van de Vlaamse overheid zal zijn toegestaan tijdens de overgangsperiode, en ook wat de consequenties zijn van de gemaakte keuze.

Het decreet en de uitvoeringsbesluiten leggen dus een aantal spelregels vast, onder meer inzake de onomkeerbaarheid en de interne coherentie van de documenten, spelregels die minimaal vereist zijn om een vlotte werking en vlotte wederzijdse communicatie te verzekeren.

De memorie van toelichting wijdt eerst een algemene bespreking aan de Europese en federale context waarbinnen het geheel zich situeert, waarbij de analogieën en verschilpunten van het decreet met de federale wetgeving worden aangestipt. De artikelsgewijze toelichting bevat waar mogelijk reeds voorbeelden die de bedoeling en de impact van de genomen opties voor de administratie en de burger duidelijk maken.

Dit ontwerp van decreet en de memorie van toelichting hebben het voorwerp uitgemaakt van een brede informatie- en consultatieronde zowel binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als binnen de Vlaamse Openbare Instellingen. Dit is van belang gezien hun cruciale rol bij de uitvoering van de erin vervatte principes.

Ons land was één van de belangrijkste architecten van de Europese Unie. Tijdens het soms moeizame éénwordingsproces heeft ons land zich opgeworpen als een loyale gangmaker en pleitbezorger voor een verregaande integratie. Het is dan ook geen toeval dat onze hoofdstad ook de Europese hoofdstad is. En het zal ook wel geen toeval zijn dat de ontwerper van de muntstukken in euro een Vlaming is.

De minister geeft grif toe hierin geen bijdrage te hebben gehad. Evenmin kan de minister de verdienste opeisen dat de overschrijvingsformulieren in euro voortaan op oranje papier voorgedrukt zullen zijn...

I.B. Tussenkomsten van de leden en replieken van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer

De heren Gilbert Bossuyt, Stefaan Platteau en Paul Dumez juichen de snelheid toe waarmee de Vlaamse regering werk maakt van de noodzakelijke voorbereidingen voor de invoering van de euro.

De heer Gilbert Bossuyt is wel geschrokken van de fundamentele opmerkingen geformuleerd door de Raad van State bij dit ontwerp. Deze spreker wenst dan ook van de minister te vernemen in welke mate de Vlaamse regering rekening heeft gehouden met de opmerkingen van de Raad van State ? Inzonderheid wenst deze spreker verduidelijking :

– bij de onherroepelijkheid van een in de aangifte uitgedrukte keuze voor het gebruik van de euro en de sanctie erop bij niet-naleving (de aangifte wordt gelijkgesteld bij niet-aangifte) terwijl de verordening nr. 974/98 van de Europese Raad van 3 mei 1998 uitdrukkelijk tijdens de overgangperiode de vrije keuze laat : “geen verbod, geen verplichting” ;

– bij de bepaling van de overgangperiode ;

– bij de machtiging die de decreetgever aan de Vlaamse regering *ratione temporis* en *ratione materiae* verleent.

De minister benadrukt dat de fundamentele bedenkingen van de Raad van State bij dit decreet grotendeels gelijklopend zijn met het advies betreffende het voorontwerp van wet betreffende de euro.

De minister citeert uit een nota aan de Vlaamse regering om aan te geven wat met de opmerkingen in het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd aangevangen :

“3. HET ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Op 5 mei 1998 heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State advies uitgebracht (nr. L.27.665/1). De opmerkingen worden hierna kort weergegeven, waarbij telkens wordt aangeduid op welke manier ermee rekening is gehouden in de thans voorgeleg-

de tekst. Ingeval het advies niet werd gevolgd, wordt dit eveneens verantwoord.

1. Algemene opmerking : er wordt aanbevolen om de juiste duurtijd van de overgangperiode in de normatieve tekst zelf op te nemen.

Deze aanbeveling heeft niet geleid tot aanpassing van de tekst, om de hiernavolgende redenen.

De overgangperiode is reeds wettelijk gedefinieerd in de verordeningsteksten, die rechtstreeks toepasbaar zijn en aldus reeds behoren tot onze rechtsorde. Daarenboven werden de verordeningen reeds ter informatie afgedrukt in de tweede editie van het Belgisch Staatsblad van 18 maart 1998. Het ontwerp van verordening 0000/97 van de Raad over de invoering van de euro werd intussen goedgekeurd en zal eerlang in het Publicatieblad verschijnen.

Bovendien zou het opnemen van een expliciete bepaling in het dispositief van het decreet, zoals de Raad van State suggereert, interpretatieproblemen kunnen teweegbrengen, zowel wat de geldigheidsduur van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten, als de datum van inwerkingtreding ervan betreft.

Zo mag geen twijfel ontstaan over de mogelijkheid om latere maatregelen te treffen die betrekking hebben op de overgangperiode, zelfs als deze al is verstreken. De moeilijkheden waarmee men zou kunnen geconfronteerd worden, zijn niet alle bij voorbaat in te schatten ; sommige inzichten zullen pas in de loop van de overgangperiode duidelijk worden, als men reeds daadwerkelijk met de euro te maken heeft. Hierbij dient men b.v. voor ogen te houden : de afwikkeling van dossiers die werden ingediend tijdens de overgangperiode of ervoor, of het bepalen van het tijdstip tot wanneer de afwikkeling van dossiers in Belgische frank nog mogelijk zal zijn, of tot wanneer dossiers nog in Belgische frank kunnen worden ingediend.

Van cruciaal belang is verder dat de invoering van de euro wordt *mogelijk gemaakt*. Niet enkel dient de mogelijkheid behouden tot het later nemen van overgangsmaatregelen of normatieve maatregelen die slaan op de overgangperiode. Het is eveneens de bedoeling om tijdens de overgangsfase reeds maatregelen te treffen die zullen gelden bij het ingaan van de definitieve fase. Dergelijke maatregelen kunnen opheffingsmaatregelen zijn, of nieuwe bepalingen die dan voor onbepaalde duur zullen gelden. M.a.w. het is eveneens de bedoeling om een vlekkeloze overgang van de overgangsfase

naar de definitieve fase mogelijk te maken. Zo dienen de formulieren ook aangepast te worden.

Om reden dat de verordeningen reeds deel uitmaken van onze rechtsorde, werd met een analoge bemerking van de Raad van State door de federale overheid evenmin rekening gehouden.

2. Bijzondere opmerkingen.

Artikel 2. De verwijzing naar het ontwerp van een verordening (EG) nr. 0000/97 van de Raad van ... over de invoering van de euro.

Bedoelde verordening werd door de Raad officieel goedgekeurd op de recente Europese top van Brussel (d.d. 2 en 3 mei 1998) en is intussen bekendgemaakt in het Publicatieblad op 11 mei 1998 en in het Belgisch Staatsblad op 23 juni 1998. Op het ogenblik dat het voorontwerp werd aangepast aan de bemerkingen van de Raad van State, had deze bekendmaking nog niet plaatsgevonden.

Artikel 3. De omschrijving van het toepassingsgebied nader uitwerken en beter afstemmen op de memorie van toelichting.

Met deze bemerking werd integraal rekening gehouden. Er werd enkel een positieve omschrijving gebruikt, zonder dat bepaalde gevallen werden uitgesloten; er zal immers steeds een grijze zone zijn, waarbinnen het moeilijk valt, een organisme al dan niet te kwalificeren als een overheidsbestuur. Op de overheidsbesturen zijn in regel de administratieve krachtlijnen van toepassing; men kan hierop dus gedeeltelijk terugvallen.

Ook zal artikel 9 veel moeilijkheden ondervangen, aangezien de gevallen waarbij ook het gebruik van de euro wordt toegestaan, expliciet worden bepaald door de Vlaamse regering.

Artikel 4. Een andere omschrijving gebruiken voor de regeling van de bewijslast, cf. de memorie van toelichting.

Ingevolge deze bemerking werd de tekst aangepast.

Artikelen 5, derde lid, en 8, derde lid. De sanctie van de niet-aangifte, resp. de niet-ontvankelijkheid. Verduidelijking en proportionaliteitsregel.

Aangezien de Raad van State hier een gefundeerde opmerking heeft gemaakt, werd diepgaand overlegd of er bijvoorbeeld decretaal een termijn zou moeten worden bepaald om zich in regel te

stellen en de door de afzonderlijke regelgevingen voorziene sancties te ontlopen. In wezen dient hier dus een opportuniteitsoordeel te worden geveld, waarvoor zowel voor- als tegenargumenten zijn te vinden. Zo was het van bij de aanvang de bedoeling om de niet-naleving van de gestelde regels op één of andere manier te sanctioneren, teneinde van de gestelde principes geen dode letter te maken en de praktijk voor de administratie niet te bemoeilijken. Het was eveneens de bedoeling om zo weinig mogelijk te interfereren met de bestaande regelgeving m.b.t. de verschillende bevoegdheidsdomeinen, die inderdaad divers is. Het bestaan van dergelijke afwijkende sanctieregimes, zoals opgemerkt in voetnoot door de Raad van State, is precies de reden waarom de voorziene sancties in dit decreet niet te gedetailleerd werden uitgewerkt.

Het eventueel toestaan van termijnen om zich in regel te stellen stuit dan weer op moeilijkheden bij die administraties die gebonden zijn door strikte termijnen van indiening en echte vervaltermijnen, en dit kan gelden zowel in fiscale en parafiscale aangelegenheden als voor subsidies. Zo zou men in het eerste geval dus de gelegenheid krijgen om de betaling van hetgeen verschuldigd is, nog wat uit te stellen. Een dergelijk effect is niet ondenkbeeldig. Het kan eveneens vertragend werken op sommige administratieve beslissingsprocedures voor subsidies.

Er wordt van uitgegaan dat de muntkeuze van een aangifte of aanvraag op zich niets verandert aan de bestaande administratieve procedures of afhandeling van de dossiers. De administratie valt hier dan volledig terug op de geëigende procedures, waarmee zij vertrouwd is, zonder dat er bovenop deze bestaande nog een extra procedure wordt toegevoegd.

Om al deze redenen werd ervoor geopteerd om de tekst ongewijzigd te laten.

Artikelen 5, laatste lid en 8, laatste lid. Sanctiesysteem ingesteld door de Vlaamse regering.

Met de gemaakte opmerking door de Raad van State zal rekening dienen gehouden op het ogenblik dat de Vlaamse regering gebruik maakt van de machtiging. Zij geeft geen aanleiding tot aanpassing van de tekst van het decreet.

Artikelen 6 en 9, eerste lid. Schrapping van deze tekst.

Op deze zeer drastische bemerking van de Raad van State kan niet worden ingegaan, omwille van

het feit dat de Raad hier een onjuiste interpretatie heeft gemaakt van de verordeningsteksten en het erin vervatte principe “geen verbod, geen verplichting”. Dit werd vanuit verscheidene hoeken bevestigd, zowel vanuit het commissariaat-generaal voor de euro als het voorzitterschap van het admi-euro bestuurscomité reglementering. Deze instanties werden betrokken in de consultatieronde die voorafging aan de totstandkoming van het voorontwerp, en werden tevens geraadpleegd nadat de Raad van State haar advies heeft verleend.

Op grond van hetgeen is gesteld in artikel 8, 1 en 3, van de 109-verordening, considerans (16) (omstandig uitgelegd in de memorie van toelichting) en de administratieve krachtlijnen, (inzonderheid punt 4.2.1., ook uitgelegd in de memorie van toelichting), is er geen enkele juridische reden om de tekst weg te laten, maar zijn er integendeel zeer gegronde juridische en praktische redenen om de kwestieuze teksten te handhaven.

Inderdaad blijft de Belgische regelgeving tijdens de overgangperiode in Belgische frank uitgedrukt, en tenzij de overheid anders toestaat, moeten de aangiften (en mutatis mutandis, aanvragen) die de regelgeving uitvoeren, eveneens in Belgische frank worden verricht. In de krachtlijnen heeft de overheid beslist om de invoering van de euro te stimuleren, en dus de burgers toe te laten hun aangiften in euro te verrichten. Daarenboven is de overheid helemaal niet verplicht om de aangifte in euro voor alle aangelegenheden toe te laten. Dit van haar vereisen, zoals impliciet kan worden afgeleid uit de interpretatie die de Raad van State maakt van het principe “geen verplichting, geen verbod”, zou een miskennis van genoemd artikel 8 uitmaken.

Inderdaad, er bestaat geen twijfel over het feit dat de geadmistreerde niet automatisch het recht heeft om zijn informatie-uitwisseling met de overheid in euro uit te drukken. Krachtens de verordeningen is zulks slechts mogelijk indien de overheid dit uitdrukkelijk toestaat (J. Kortleven, De overheidsbesturen en de invoering van de euro, OFO, 1998).

Bij de redactie van de eerste versie van het voorontwerp werd de vraag gesteld aan het commissariaat-generaal voor de euro, wat de mogelijkheid van het nader reglementeren van de keuzemogelijkheid betreft, zoals het inbouwen van een onomkeerbaarheidsregel, meer bepaald de conformiteit ervan met de verordeningsteksten en de houding van de Europese Commissie in deze aangelegenheid. Het commissariaat-generaal bevestigde dat het voorzien van het gebruik van de euro, zoals

geregeld door de (in casu Vlaamse) overheid, gebeurt op vrijwillige basis, en men hieraan dus ook zelf invulling mag geven, onder meer vanuit het oogpunt van de goede werking van de overheidsbesturen.

Ingeval men dus het beginsel “geen verbod, geen verplichting” zou interpreteren in de breedst mogelijke zin, cf. de zienswijze van de Raad van State, dreigen de organisatorische effecten op de besturen wegens het niet voorzienbaar karakter ervan zo groot te kunnen zijn, dat de goede werking ervan ernstig in het gedrang zou komen. Daarom werd en wordt ervoor geopteerd om de introductie van de euro weliswaar versneld, maar ook gepland te kunnen uitvoeren.

Artikel 11. Beperking van de duurtijd van de machtiging aan de Vlaamse regering.

Met deze bemerking werd wel rekening gehouden, met dien verstande dat de machtiging, wat het wijzigen van de bestaande decreten betreft, reeds ingaat op 1 september 1998 en ook nog iets langer zal gelden dan aangegeven door de Raad van State, nl. tot aan het einde van de periode dat de Belgische frank niet meer mag worden gebruikt. De einddatum zal dan 30 juni 2002 zijn. Op dat ogenblik zouden alle moeilijkheden die met de invoering van de euro gepaard gaan, van de baan moeten zijn.

Het ingaan op 1 september 1998 wordt verklaard door het feit dat zich maatregelen kunnen opdringen die reeds van kracht moeten zijn op het ogenblik dat de overgangperiode aanbreekt, en daarvoor al in het Belgisch Staatsblad moeten zijn verschenen.”.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Het artikel wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Artikel 3

1. De heer Paul Dumez is het niet eens met de definitie van privaatrechtelijke personen in dit artikel. Ook de Raad van State formuleerde bedenkingen bij de definitie van privaatrechtelijke personen. De termen die worden vermeld zijn geen juridische begrippen en kunnen voor interpretatieproblemen zorgen. Bijvoorbeeld particulieren zou eigenlijk moeten worden vervangen door natuurlijke personen enerzijds en rechtspersonen anderzijds.

De heer Norbert De Batselier wijst erop dat de definitie van privaatrechtelijke personen waaraan de heer Paul Dumez zich stoort, precies na de suggestie van de Raad van State in het ontwerp van decreet werd ingevoegd en het dus raadzaam lijkt de suggestie van de Raad van State op te volgen.

De heer Herman De Reuse meent de legistieke opmerking van de heer Paul Dumez te moeten bijtreden.

De heer Norbert De Batselier stelt dat de Raad van State in zijn opmerkingen bij artikel 3 poneert dat de term “privaatrechtelijke personen” niet gebruikelijk is en twijfels laat bestaan omtrent de precieze afbakening van het toepassingsgebied van het ontwerp. Volgens de Raad van State dient het derhalve aanbeveling de omschrijving van het toepassingsgebied nader uit te werken en beter af te stemmen op de memorie van toelichting.

De heer Paul Dumez begrijpt de opmerking niet van de Raad van State. Privaatrechtelijke en publiekrechtelijke personen zijn zeer duidelijke juridische begrippen.

2. Een amendement van de heren Paul Dumez en Peter Vanvelthoven (Stuk 1064 (1997-1998) -Nr. 2) strekt ertoe de eerste zin van artikel 3 te vervangen door wat volgt : “Dit decreet, met uitzondering van artikel 10, is van toepassing op alle privaatrechtelijke personen.”. Door de indieners van dit amendement wordt immers gevreesd dat de eerste zin van artikel 3 verwarring schept door te verwijzen naar artikel 10 waar helemaal geen privaatrechtelijke personen voorkomen maar wel publiekrechtelijke personen. Door de eerste zin van artikel 3 anders

te formuleren wordt duidelijk dat alle artikelen van dit decreet, met uitzondering van artikel 10, van toepassing zijn op alle privaatrechtelijke personen.

Het amendement wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 3 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK II

Omrekeningen en afrondingen

Artikel 4

Het artikel 4 wordt eenparig met 14 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK III

Fiscale en parafiscale aangiften

Artikel 5

1. De heer Stefaan Platteau betreurt dat eenmaal de keuze voor euro in een aangifte is gemaakt, deze keuze onherroepelijk is. De sanctie wanneer de aangifte niet voldoet aan de vereisten van dit artikel is gelijkgesteld met de niet-aangifte. De spreker vindt deze sanctie te zwaar. Sommige bedrijven zullen hiermee in de problemen komen. De omschakeling van de Belgische frank naar de euro kan op die manier bedrijven in ernstige moeilijkheden brengen. Zelfs zeer grote bedrijven worstelen met de overgang naar de euro. De heer Stefaan Platteau pleit er voor dat de commissie dit probleem niet zou onderschatten.

De minister merkt op dat alle lidstaten, zelfs tot hun laagste bestuurlijke niveau, kiezen voor de onomkeerbaarheid zoniet wordt de overgang naar de euro administratief onuitvoerbaar.

De heer Stefaan Platteau kan begrip opbrengen voor de motieven van de minister maar blijft de sanctie - gelijkstelling met niet-aangifte - te zwaar vinden. De penale boeten bij niet-aangifte zijn niet min.

In dit verband laat de heer Paul Dumez opmerken dat hier een vergelijking mogelijk is met de discus-

sie rond de procedureproblemen in strafzaken. In de vakliteratuur terzake wordt tegenwoordig algemeen aanvaard dat een schaling moet worden gemaakt van het maatschappelijk belang van de overtreding. De sanctie moet in proportie staan tot de begane overtreding. Een kleine inbreuk tegen de procedure mag geen aanleiding meer kunnen geven tot een vernietiging van een ganse procedure. Deze redenering kan ook hier toegepast worden. Zoals het derde lid van artikel 5 momenteel is geredigeerd krijgt de belastingplichtige onmiddellijk “de doodstraf”. Kan er niet in overweging worden genomen dat het derde lid van artikel 5 als volgt zou worden herschreven :” De aangifte die niet voldoet aan de vereisten van dit artikel, kan door de Vlaamse regering gelijkgesteld worden met de niet-aangifte mits motivering van de beslissing door de Vlaamse regering”.

De minister wijst erop dat het hier gaat om een overgangssituatie die vanaf 2002 in elk geval ten einde loopt wanneer enkel de euro nog blijft voortbestaan. De minister blijft voorstander van het behoud van artikel 5 zoals het bij het parlement werd ingediend opdat de burgers en de ondernemingen bewust de keuze zouden maken wanneer zij de stap zetten. Bovendien leidt de suggestie van de heer Paul Dumez om de *mogelijkheid* tot sanctie in te voeren via het woord “kan” tot grote interpretatieproblemen en veel extra werk voor de administratie.

De heer Norbert De Batselier, commissievoorzitter, beaamt de gevaren die de minister verbindt aan het eventueel decretaal voorzien van de mogelijkheid tot sanctioneren mits motivering. Hij kan tevens de sprekers bijtreden die van mening zijn dat het terugkomen op de keuze voor euro bij een fiscale aangifte onmiddellijk zulke zware sanctie uitlokt. Daarom stelt de commissievoorzitter voor dat misschien moet worden overwogen decretaal in te schrijven dat de belastingplichtige door de administratie zou worden verwittigd van het feit dat hij terugkomt op zijn keuze om zijn aangifte in euro in te dienen. Doet de belastingplichtige zijn aangifte binnen de dertig dagen dan niet in euro dan loopt hij automatisch de sanctie op die gelijkgesteld is met niet-aangifte.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer toont begrip voor de mildheid van een aantal commissieleden ten aanzien van de belastingplichtigen maar waarschuwt er tevens voor dat fiscale adviseurs deze mildheid zouden kunnen aangrijpen om uitsstel van betaling te realiseren. Het zal er vooral op aankomen de belastingplichtige goed te informeren over de gevolgen van zijn keuze.

De minister wijst er tevens op dat de banksector een gelijkaardige werkwijze heeft aangenomen. De overgang naar rekeningen in euro is voor de klant kosteloos. Eenmaal de keuze gemaakt kan de klant echter niet terug zonder dat hem zware kosten worden aangerekend.

De heer Peter Vanvelthoven pleit er voor de burger het niet al te moeilijk te maken en enige soepelheid te betonen. Het mag niet zijn dat om veel administratief werk te vermijden de burger in moeilijke administratieve papieren geraakt.

De heer Johan Weyts pleit voor het behoud van de bestaande tekst in het derde lid van artikel 5. Het lijkt deze spreker best mogelijk dat de minister via een circulaire haar administratie opdracht geeft enige soepelheid aan de dag te leggen en belastingplichtigen te informeren over hun foutieve aangifte. De door de heer Stefaan Platteau aangegeven mogelijkheid waarbij een vennootschap bij haar aangifte problemen zou hebben, lijkt deze spreker een eerder theoretische mogelijkheid. Een vennootschap die voor haar boekhouding overschakelt naar de euro, zal dit in al haar documenten doen. De heer Johan Weyts hamert ook op het belang van de rechtszekerheid enerzijds en de klantvriendelijkheid anderzijds.

De commissievoorzitter verklaart zich akkoord met het behoud van het derde lid van artikel 5 na het horen van de argumentatie van de minister en de heer Johan Weyts.

De heer Stefaan Platteau is het daar niet mee eens en kondigt een amendement aan.

De heer Paul Dumez kan zich aansluiten bij het daarnet geformuleerde voorstel met de herinneringsbrief van de commissievoorzitter. De spreker voorziet 2 voordelen ten aanzien van de uitgewerkte regeling in het decreet. Enerzijds schept het voorstel van de commissievoorzitter geen interpretatieproblemen voor de administratie en anderzijds krijgt de kleine belastingplichtige geen ernstige problemen door een fout die misschien uit verstrooidheid wordt gemaakt.

De commissievoorzitter repliceert dat wat de Commissie ook beslist de procedure er niet mag toe leiden dat de betalingstermijn zou opschuiven. Men mag de inventiviteit van de fiscale adviseurs niet onderschatten.

De heer Herman De Reuse komt terug op de stellingname van de heer Johan Weyts. Indien het derde lid van artikel 5 niet wordt gewijzigd bete-

kent dit voor de belastingplichtige dat wanneer hij zijn aangifte vroegtijdig indient de administratie hem via een herinneringsbrief kan wijzen op zijn inbreuk. Wanneer de aangifte net op tijd of te laat wordt ingediend treedt automatisch de gelijkstelling met de niet-aangifte in.

De minister stemt in met de interpretatie gemaakt door de heer Herman De Reuse.

De heer Johan Weyts wijst erop dat in de praktijk door de fiscale administraties vaak een maand uitstel voor een aangifte wordt toegekend. Het vierde lid van artikel 5 geeft bovendien voldoende ruimte om hier een administratieve mouw aan te passen.

De heer Stefaan Platteau repliceert hierop dat wanneer de heer Johan Weyts gelijk heeft wat de soepelheid van de fiscale administratie betreft er toch geen beletsel kan zijn om zijn amendement te stemmen en dit gebruik in het decreet zelf op te nemen.

Een amendement van de heren Stefaan Platteau, Mandus Verlinden, Herman De Reuse en Christiaan Verougstraete (Stuk 1064 (1997-1998) -Nr. 2) strekt ertoe aan het derde lid de volgende zinsnede toe te voegen : "wanneer de aangever het gebrek in de aangifte niet corrigeert binnen 30 dagen nadat hij daarop schriftelijk was gewezen".

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5 bij 1 onthouding.

2. De heer Herman De Reuse vraagt toelichting bij het vierde lid van artikel 5. Hij vraagt naar de precieze draagwijdte van de zinsnede : "De Vlaamse regering kan andere modaliteiten bepalen in het kader van de toepassing van dit artikel. Ze kan onder meer en in de gevallen die ze nodig acht, nadere regels opleggen inzake de samenhang van de documenten, wat de muntkeuze betreft."

Mevrouw Rita Maris, ambtenaar bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, antwoordt namens de minister dat hier de mogelijkheid wordt opgehouden een coherentieregel op te leggen voor aangiftdossiers waar dit echt noodzakelijk zou zijn. Dit in navolging van het federale wetsontwerp waar het voor 1 categorie wordt opgelegd : een jaarrekening opgesteld in euro impliceert een aangifte van de vennootschapsbelasting in euro.

Artikel 5 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Artikel 6

De heer Paul Dumez heeft moeite met de redactie van de eerste zin van dit artikel en inzonderheid de term "bij wijze van hoge uitzondering". Deze zinsnede lijkt deze spreker meer thuis te horen in een memorie van toelichting dan in het normatieve gedeelte van een decreet. In een rechtsregel dient bepaald wat wel kan en wat niet en zijn legistiek onduidelijke termen als "bij hoge uitzondering" niet op hun plaats.

De heren Stefaan Platteau en Herman De Reuse sluiten zich aan bij de opmerking van de heer Paul Dumez.

De Commissie beslist eenparig het woord "hoge" te schrappen en dit als een tekstcorrectie te beschouwen. Hiermee wordt tevens benadrukt dat de Vlaamse regering enkel bij uitzondering afwijkingen kan toestaan.

De heer Herman De Reuse vraagt welke categorieën de Vlaamse regering beoogt wanneer in dit artikel wordt gesteld : "De Vlaamse regering kan bij wijze van hoge uitzondering bepalen op welke categorieën fiscale of parafiscale maatregelen dit hoofdstuk niet van toepassing is."

De minister antwoordt dat de Vlaamse regering momenteel geen categorieën op het oog heeft. Deze bepaling is ook in het federale ontwerp ingeschreven.

Het artikel 6 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt eenparig aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 8

Artikel 8 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 9

Artikel 9 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Dubbele muntvermelding

Artikel 10

Artikel 10 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 11

De heer Stefaan Platteau vreest dat de machtiging die in dit artikel aan de Vlaamse regering wordt verleend zo ruim is opgevat dat de Vlaamse regering zelfs zou kunnen overgaan tot de introductie van nieuwe belastingen zonder daarvoor de decreetgever hiervoor voorafgaandelijk een decreetale toestemming te vragen.

De minister antwoordt dat de stelling van de heer Stefaan Platteau correct is. De minister ziet echter geen alternatief voor deze bepaling : de Europese verordening laat geen andere werkwijze toe. Het is de enige mogelijkheid om problemen net voor, tijdens en na de overgangsperiode goed te kunnen opvolgen.

Artikel 11 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 12

Artikel 12 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 5 onthoudingen.

III. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de euro (Stuk 1064 (1997-1998) - Nr. 1) wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Paul DUMEZ

Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet stelt de nadere regels vast met het oog op de invoering van de euro door de verordening (EG) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro en de verordening (EG) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro.

Artikel 3

Dit decreet, met uitzondering van artikel 10, is van toepassing op alle privaatrechtelijke personen. Onder privaatrechtelijke personen wordt verstaan de particulieren, ondernemingen, privaatrechtelijke verenigingen, instellingen en organisaties, m.a.w. de private gebruikers, rechtsonderhorigen of begunstigten waarmee de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest te maken krijgt.

HOOFDSTUK II

Omrekeningen en afrondingen

Artikel 4

Indien de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest bij de toekenning van een recht of voordeel barema's of limieten hanteert, kan de loutere omrekening van bedragen, uitgedrukt in euro, naar bedragen uitgedrukt in Belgische frank of omgekeerd, geen verlies van het recht of voordeel tot gevolg hebben.

De bewijslast berust bij de privaatrechtelijke persoon die beweert te zijn benadeeld omwille van een omrekeningsverschil.

De keuze voor het gebruik van de euro mag evenwel niet bepalend zijn om een recht of voordeel te verkrijgen dat men, mochten de gegevens in Belgische frank zijn ingediend, nooit zou hebben verkregen.

HOOFDSTUK III

Fiscale en parafiscale aangiften

Artikel 5

De aangiften inzake fiscale of parafiscale maatregelen, met inbegrip van de aangiften inzake heffingen, bijdragen of retributies, waarbij de invulling van geldbedragen is vereist, worden hetzij in euro, hetzij in Belgische frank ingediend.

De aldus in een aangifte uitgedrukte keuze voor het gebruik van de euro is onherroepelijk ten aanzien van die aangifte zelf, alsmede ten aanzien van alle daaropvolgende aangiften met betrekking tot dezelfde categorie van maatregel, gesteund op dezelfde regelgeving en ingediend bij hetzelfde bestuur.

De aangifte die niet voldoet aan de vereisten van dit artikel, wordt gelijkgesteld met de niet-aangifte.

De Vlaamse regering kan nadere modaliteiten bepalen in het kader van de toepassing van dit artikel. Ze kan onder meer en in de gevallen die ze nodig acht, nadere regels opleggen inzake de samenhang van de documenten, wat de muntkeuze betreft.

Artikel 6

De Vlaamse regering kan bij wijze van uitzondering bepalen op welke categorieën fiscale of parafiscale maatregelen dit hoofdstuk niet van toepassing is. De datum van inwerkingtreding van de voorziene uitzondering moet in dat geval samenvallen met de datum waarop artikel 5 in werking treedt, en mag niet retroactief zijn.

Artikel 7

De Vlaamse regering past de bij decreet en de respectieve uitvoeringsbesluiten opgemaakte modellen van formulieren aan de euro aan.

HOOFDSTUK IV

Aanvragen voor subsidies, toelagen of voordelen ten laste van de Vlaamse begroting

Artikel 8

De aanvragen voor het verkrijgen van subsidies, toelagen of andere voordelen ten laste van de Vlaamse begroting, waarbij de invulling van geldbedragen is vereist, worden hetzij in euro, hetzij in Belgische frank ingediend.

De aldus in een aanvraag uitgedrukte keuze voor het gebruik van de euro is onherroepelijk ten aanzien van die aanvraag zelf, alsmede ten aanzien van alle daaropvolgende aanvragen, doch geldt afzonderlijk voor elke categorie van aanvragen, gesteund op dezelfde regelgeving en ingediend bij hetzelfde bestuur.

De aanvraag die niet voldoet aan de vereisten van dit artikel, is niet ontvankelijk.

De Vlaamse regering kan nadere modaliteiten bepalen in het kader van de toepassing van dit artikel. Ze kan onder meer en in de gevallen die ze nodig acht, nadere regels opleggen inzake de samenhang van de documenten, wat de muntkeuze betreft.

Artikel 9

De Vlaamse regering bepaalt uitdrukkelijk op welke categorieën subsidies, toelagen of voordelen dit hoofdstuk van toepassing is, hetzij geval per geval, hetzij per sector. Ze kan dit hoofdstuk eveneens algemeen van toepassing verklaren.

De Vlaamse regering past in voorkomend geval de bij decreet en de respectieve uitvoeringsbesluiten opgemaakte modellen van formulieren aan de euro aan.

HOOFDSTUK V

Dubbele muntvermelding

Artikel 10

§ 1. De diensten van de Vlaamse regering en de Vlaamse openbare instellingen zijn ertoe gehouden, op voor het publiek toegankelijke plaatsen, bij de affichering van prijzen of tarieven, bestemd voor dat publiek, de dubbele muntvermelding in acht te nemen. Zij vermelden in dat geval de bedragen zowel in Belgische frank als in euro.

§ 2. De Vlaamse regering kan beslissen dat de aanslagbiljetten inzake fiscale of parafiscale maatregelen, met inbegrip van de aanslagbiljetten inzake heffingen, bijdragen of retributies, de dubbele muntvermelding in acht moeten nemen voor het erop vermelde eindbedrag. Dit bedrag wordt dan vermeld zowel in Belgische frank als in euro.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 11

De Vlaamse regering wordt gemachtigd om alle in het kader van dit decreet en de Europese regelgeving betreffende de invoering van de euro noodzakelijke maatregelen te treffen, met inbegrip van het nemen van de nodige overgangsmaatregelen en het aanbrengen van wijzigingen aan de bestaande decreten en de respectieve uitvoeringsbesluiten.

De Vlaamse regering kan van de machtiging tot het wijzigen van de bestaande decreten, als bedoeld in het eerste lid, slechts gebruik maken vanaf 1 september 1998, gedurende de overgangsperiode, en na het verstrijken ervan, tot en met 30 juni 2002.

Artikel 12

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop elk van de artikelen van dit decreet in werking treedt.
